

Laboratorium do wykładu 6

1 Zastosowanie wzoru Taylora

Ćwiczenie 1.

Korzystam ze wzoru wyprowadzonego na str. 2 (wykład 6).

```
→ n:10;  
l[n]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;  
l[n-1]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;  
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

```
(n) 10  
(l[n]) 1.462651744728083  
(%o43) 1.46265173160555  
(%o44) 1.312253306018363 10-8
```

```
→ n:14;  
l[n]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;  
l[n-1]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;  
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

```
(n) 14  
(l[n]) 1.462651745907155  
(%o47) 1.46265174590676  
(%o48) 3.954614413714808 10-13
```

```
→ n:16;  
l[n]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;  
l[n-1]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;  
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

```
(n) 16  
(l[n]) 1.462651745907181  
(%o51) 1.46265174590718  
(%o52) 1.554312234475219 10-15
```

```
→ n:17;  
l[n]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;  
l[n-1]:sum(1/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;  
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

```
(n) 17  
(l[n]) 1.462651745907181  
(%o55) 1.462651745907181  
(%o56) 0.0
```

Wystarczy zsumować 17 składników naszego szeregu, aby uzyskać założoną dokładność. Porównajmy jeszcze tę wartość z wartością jaką podaje Maxima.

```
→ integrate(%e^(x^2),x,0,1),numer;
rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516
rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516
rat: replaced 0.8252128793987715 by 41811311/50667303 = 0.8252128793987712
(%o57) 1.462651745907181
```

Wszystkie cyfry się zgadzają.

```
→ kill(all);
(%o0) done
```

Ćwiczenie 2.

Zadanie jest podobne do poprzedniego. Zastosujmy rozwinięcie Taylora do obu funkcji podcałkowych.

```
→ taylor(%e^(-x^2),x,0,10);
taylor(%e^(x^2),x,0,10);
(%o1)/T/ 1 - x^2 +  $\frac{x^4}{2}$  -  $\frac{x^6}{6}$  +  $\frac{x^8}{24}$  -  $\frac{x^{10}}{120}$  + ...
(%o2)/T/ 1 + x^2 +  $\frac{x^4}{2}$  +  $\frac{x^6}{6}$  +  $\frac{x^8}{24}$  +  $\frac{x^{10}}{120}$  + ...
```

Widać, że w tym przypadku nieparzyste składniki szeregu mają ujemne znaki, tzn. zerowy ma +, pierwszy -, drugi +, trzeci -, itd. Zatem przez analogię ćwiczenia 1, szereg przybliżający całość będzie bardzo podobny - zamienamy 1 na $(-1)^k$.

```
→ n:10;
l[n]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;
l[n-1]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
(n) 10
(l[n]) 0.7468241338237177
(%o5) 0.7468241207011848
(%o6) 1.312253294916133 10-8
```

```
→ n:12;
l[n]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;
l[n-1]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

(n) 12

(l[n]) 0.7468241328180025

(%o38) 0.7468241327344955

(%o39) 8.350697910941562 10⁻¹¹

```
→ n:13;
l[n]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;
l[n-1]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

(n) 13

(l[n]) 0.7468241328120547

(%o42) 0.7468241328180025

(%o43) 5.947797809824351 10⁻¹²

```
→ n:14;
l[n]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n),numer;
l[n-1]:sum((-1)^k/((2·k+1)·k!),k,0,n-1),numer;
abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

(n) 14

(l[n]) 0.7468241328124503

(%o46) 0.7468241328120547

(%o47) 3.955724636739433 10⁻¹³

Porównajmy to z wartością tej całki w Maximie.

```
→ integrate(%e^(-x^2),x,0,1),numer;
```

rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516

rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516

rat: replaced 0.4213503964748574 by 58719406/139360035 = 0.4213503964748574

(%o23) 0.7468241328124269

Mamy 12 (a nawet 13) cyfr po przecinku takich samych.

```
(%i1) kill(all);
```

```
(%o0) done
```

Ćwiczenie 3.

Rozwijamy funkcję podcałkową w szereg potęgowy Taylora.

(%i1) n:15;

(n) 15

(%i2) f(x):="(taylor(%e^x,x,0,n));

(%o2)/T/
$$f(x) := 1 + x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{6} + \frac{x^4}{24} + \frac{x^5}{120} + \frac{x^6}{720} + \frac{x^7}{5040} + \frac{x^8}{40320} + \frac{x^9}{362880} + \frac{x^{10}}{3628800} + \frac{x^{11}}{39916800} + \frac{x^{12}}{479001600} + \frac{x^{13}}{6227020800} + \frac{x^{14}}{87178291200} + \frac{x^{15}}{1307674368000} + \dots$$

Dostaliśmy wielomian stopnia n. Całkujemy go.

(%i3) F(x):="(integrate(f(x),x));

(%o3)
$$F(x) := \frac{x^{16}}{20922789888000} + \frac{x^{15}}{1307674368000} + \frac{x^{14}}{87178291200} + \frac{x^{13}}{6227020800} + \frac{x^{12}}{479001600} + \frac{x^{11}}{39916800} + \frac{x^{10}}{3628800} + \frac{x^9}{362880} + \frac{x^8}{40320} + \frac{x^7}{5040} + \frac{x^6}{720} + \frac{x^5}{120} + \frac{x^4}{24} + \frac{x^3}{6} + \frac{x^2}{2} + x$$

Zapisujemy ten wielomian w postaci szeregu, mamy

(%i7) n:10;

l[n]:sum(1/k!,k,1,n),numer;

l[n-1]:sum(1/k!,k,1,n-1),numer;

abs(l[n]-l[n-1]),numer;

(n) 10

(l[n]) 1.718281801146385

(%o6) 1.718281525573192

(%o7) 2.755731922654547 10⁻⁷

(%i11) n:11;

l[n]:sum(1/k!,k,1,n),numer;

l[n-1]:sum(1/k!,k,1,n-1),numer;

abs(l[n]-l[n-1]),numer;

(n) 11

(l[n]) 1.718281826198493

(%o10) 1.718281801146385

(%o11) 2.505210838776861 10⁻⁸

```
(%i15) n:12;
      l[n]:sum(1/k!,k,1,n),numer;
      l[n-1]:sum(1/k!,k,1,n-1),numer;
      abs(l[n]-l[n-1]),numer;
```

(n) 12

(l[n]) 1.718281828286169

(%o14) 1.718281826198493

(%o15) 2.087675587958415 10⁻⁹

Porównajmy to z wartością tej całki w Maximie.

```
(%i16) integrate(%e^x,x,0,1),numer;
```

rat: replaced 2.718281828459045 by 28245729/10391023 = 2.718281828459046

(%o16) 1.718281828459046

Mamy 8 (a nawet 9) cyfr po przecinku takich samych.

2 Wzór trapezów

```
(%i1) kill(all);
```

(%o0) done

Ćwiczenie 4.

Stosujemy złożony wzór trapezów (str. 7). Korzystając ze wzoru na błąd metody (str. 7) obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy $a=1$, $b=2$.

```
(%i2) a:1;
```

```
      b:2;
```

(a) 1

(b) 2

Definiujemy funkcję i obliczmy jej drugą pochodną.

```
(%i3) f(x):=%e^(-x^2);
```

(%o3) $f(x) := e^{-x^2}$

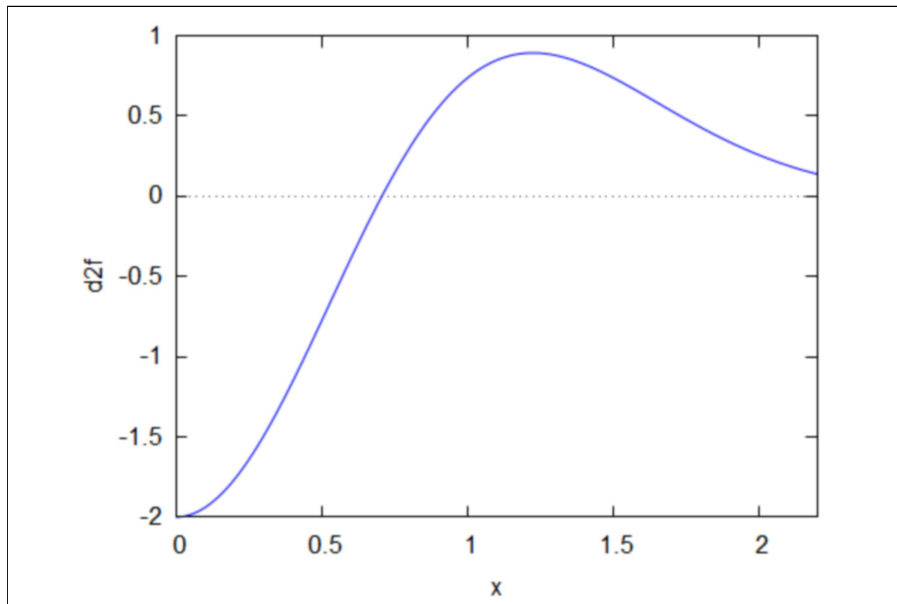
```
(%i4) d2f(x):="(diff(f(x),x,2));
```

(%o4) $d2f(x) := 4x^2 e^{-x^2} - 2e^{-x^2}$

Rysujemy wykres drugiej pochodnej, aby dobrać ksi.

(%i5) wxplot2d([d2f], [x,0,2.2])\$

(%t5)

Widać, że na przedziale [1,1.5] druga pochodna ma maksimum. Znajdujemy to maksimum.

(%i6) solve(diff(d2f(x),x)=0);

(%o6) $[x = -\frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}}, x = \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}}, x = 0]$

Przyjmujemy $\text{ksi} = \sqrt{3}/\sqrt{2}$. Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

(%i7) abs(-1/(12·n²)·(b-a)³·d2f(sqrt(3)/sqrt(2)));

(%o7) $\frac{\frac{e^{-\frac{3}{2}}}{3 n^2}}$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10⁻⁶. Musimy zatem rozwiązać nierówność.

(%i8) %e^(-3/2)/(3·n²)<10⁽⁻⁶⁾;

(%o8) $\frac{e^{-\frac{3}{2}}}{3 n^2} < \frac{1}{1000000}$

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

(%i9) solve(%e^(-3/2)/(3·n²)=10⁽⁻⁶⁾);

(%o9) $[n = -\frac{1000 e^{-\frac{3}{4}}}{\sqrt{3}}, n = \frac{1000 e^{-\frac{3}{4}}}{\sqrt{3}}]$

(%i10) %,numer;

(%o10) [n=-272.7209563812004,n=272.7209563812004]

Dodatnie rozwiązanie tego równania jest następujące:

$n=272.7209563812004$. Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od wyliczonej, tzn.

(%i11) n:273;

(n) 273

Daje to

(%i12) $h:(b-a)/n$;

(h) $\frac{1}{273}$

Zapisujemy wzór trapezów.

(%i13) $l:h/2 \cdot (f(a)+2 \cdot \text{sum}(f(a+k \cdot h),k,1,n-1)+f(b))$,numer;

(l) 0.1352579987095421

W Maximie mamy możliwość porównać wyliczoną wartość z przybliżeniem tej całki w oparciu o algorytm wbudowany w program. Mamy

(%i14) `integrate(f(x),x,1,2),numer;`

rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516

rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516

rat: replaced 0.4213503964748574 by 58719406/139360035 = 0.4213503964748574

rat: replaced 1.772453850905516 by 33316161/18796631 = 1.772453850905516

rat: replaced 0.4976611325094764 by 18371843/36916371 = 0.4976611325094766

(%o14) 0.1352572579499952

Uzyskaliśmy zakładaną dokładność do sześciu miejsc po przecinku.

(%i15) `kill(all);`

(%o0) `done`

Ćwiczenie 5.

Stosujemy złożony wzór trapezów i korzystając ze wzoru na błąd metody obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy przedział całkowania: $a=0$, $b=\pi$.

```
(%i2) a:0;
      b:%pi;
```

```
(a) 0
```

```
(b) π
```

Definiujemy funkcję i obliczmy jej drugą pochodną.

```
(%i3) f(x):=%e^(-x)·sin(4·x);
```

```
(%o3) f(x):=%e-x sin(4 x)
```

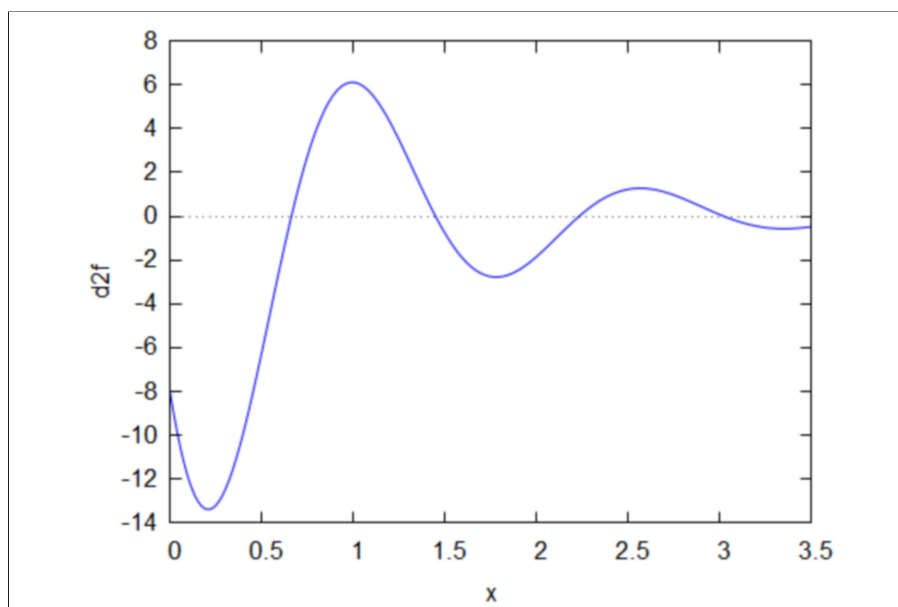
```
(%i4) d2f(x):="(diff(f(x),x,2));
```

```
(%o4) d2f(x):=-15 %e-x sin(4 x)-8 %e-x cos(4 x)
```

Rysujemy wykres drugiej pochodnej, aby dobrać ksi.

```
(%i5) wxplot2d([d2f], [x,0,3.5])$
```

```
(%t5)
```


Widać, że największą wartość, co do wartości bezwzględnej, druga pochodna osiąga w swoim pierwszym minimum lokalnym w przedziale $[0,0.5]$. Znajdziemy to minimum.

```
(%i6) solve(diff(d2f(x),x)=0);
```

```
(%o6) [sin(4 x) =  $\frac{52 \cos(4 x)}{47}$ ]
```

Maxima nie rozwiąże nam tego dokładnie (symbolicznie). Spróbujemy znaleźć rozwiązanie przybliżone w przedziale $[0,0.5]$.

```
(%i7) s:find_root(diff(d2f(x),x),0,0.5);
```

```
(s) 0.208965084353576
```


Przyjmujemy $\text{ksi}=s$. Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

$$(\%i8) \quad \text{abs}(-1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(s));$$

$$(\%o8) \quad \frac{1.115195023968963 \pi^3}{n^2}$$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10^{-7} . Musimy zatem rozwiązać nierówność, żeby znaleźć n .

$$(\%i10) \quad \text{abs}(-1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(s)) < 10^{(-7)};$$

$$(\%o10) \quad \frac{1.115195023968963 \pi^3}{n^2} < \frac{1}{10000000}$$

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

$$(\%i11) \quad \text{solve}(\text{abs}(-1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(s)) = 10^{(-7)});$$

rat: replaced 1.115195023968963 by 18391280/16491537 = 1.115195023968961

$$(\%o11) \quad \left[n = -\frac{20000 \sqrt{459782} \pi^{3/2}}{3 \sqrt{1832393}}, n = \frac{20000 \sqrt{459782} \pi^{3/2}}{3 \sqrt{1832393}} \right]$$

$$(\%i12) \quad \%, \text{numer};$$

$$(\%o12) \quad [n = -18595.17288590648, n = 18595.17288590648]$$

Dodatknie rozwiązanie tego równania jest następujące:

$n=18595.17288590648$. Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od wyliczonej, tzn.

$$(\%i13) \quad n:18596;$$

$$(n) \quad 18596$$

Daje to

$$(\%i14) \quad h:(b-a)/n;$$

$$(h) \quad \frac{\pi}{18596}$$

Krok h jest liczbą niewymierną, więc bierzemy jej przybliżenie.

$$(\%i15) \quad h:(b-a)/n, \text{numer};$$

$$(h) \quad 1.689391618407073 \cdot 10^{-4}$$

Wyliczamy całkę ze wzoru trapezów.

```
(%i16) l:h/2*(f(a)+2*sum(f(a+k*h),k,1,n-1)+f(b)),numer;
```

```
(l) 0.2251261277767495
```

Porównajmy to z przybliżeniem w Maximie.

```
(%i17) integrate(f(x),x,a,b),numer;
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 3.141592653589793 by 80143857/25510582 = 3.141592653589793
```

```
rat: replaced 1.0 by 1/1 = 1.0
```

```
rat: replaced -0.25 by -1/4 = -0.25
```

```
rat: replaced 0.25 by 1/4 = 0.25
```

```
rat: replaced 1.0 by 1/1 = 1.0
```

```
rat: replaced -0.25 by -1/4 = -0.25
```

```
rat: replaced 0.25 by 1/4 = 0.25
```

```
rat: replaced 0.25 by 1/4 = 0.25
```

```
rat: replaced 0.25 by 1/4 = 0.25
```

```
rat: replaced 0.05882352941176471 by 1/17 = 0.05882352941176471
```

```
rat: replaced -0.2352941176470588 by -4/17 = -0.2352941176470588
```

```
rat: replaced -0.01016798076794641 by -3185754/313312355 = -0.01016798076794641
```

```
(%o17) 0.2251261368791124
```

Mamy zadaną dokładność - 7 cyfr po przecinku jest takich samych.

```
(%i18) kill(all);
```

```
(%o0) done
```

Ćwiczenie 6.

Stosujemy złożony wzór trapezów i korzystając ze wzoru na błąd metody obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy przedział całkowania: $a=0$, $b=1$.

```
(%i2) a:0;
```

```
b:1;
```

```
(a) 0
```

```
(b) 1
```

Definiujemy funkcję i obliczmy jej drugą pochodną.

(%i3) $f(x) := e^x$;

(%o3) $f(x) := e^x$

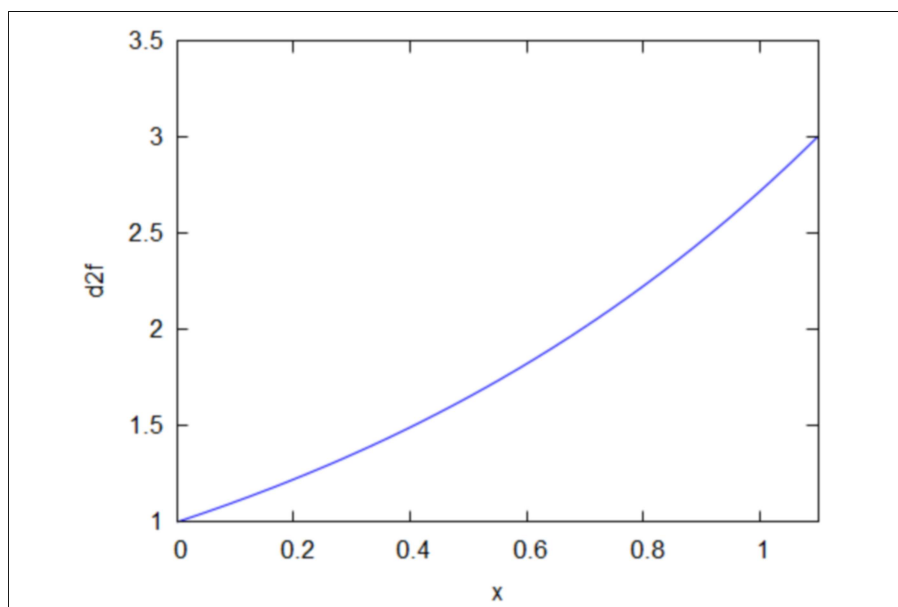
(%i4) $d2f(x) := \text{diff}(f(x), x, 2)$;

(%o4) $d2f(x) := e^x$

Rysujemy wykres drugiej pochodnej, aby dobrać ksi.

(%i5) $\text{wxplot2d}([d2f], [x, 0, 1.1])$

(%t5)

Widać, że największą wartość druga pochodna osiąga w $x=1$. Przyjmujemy $ksi=1$.
Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

(%i6) $\text{abs}(-1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(1))$;

(%o6) $\frac{e}{12 n^2}$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10^{-8} . Musimy zatem rozwiązać nierówność, żeby znaleźć n .

(%i7) $1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(1) < 10^{-8}$;

(%o7) $\frac{e}{12 n^2} < \frac{1}{100000000}$

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

(%i8) $\text{solve}(1/(12 \cdot n^2) \cdot (b-a)^3 \cdot d2f(1) = 10^{-8})$;

(%o8) $[n = -\frac{5000 \sqrt{e}}{\sqrt{3}}, n = \frac{5000 \sqrt{e}}{\sqrt{3}}]$

```
(%i9) %,numer;
```

```
(%o9) [n=-4759.448347286905,n=4759.448347286905]
```

Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od wyliczonej, tzn.

```
(%i10) n:4760;
```

```
(n) 4760
```

Daje to krok

```
(%i11) h:(b-a)/n;
```

```
(h)  $\frac{1}{4760}$ 
```

Wyliczamy całkę ze wzoru trapezów.

```
(%i12) I:h/2*(f(a)+2*sum(f(a+k*h),k,1,n-1)+f(b)),numer;
```

```
(I) 1.718281834778786
```

```
(%i1) kill(all);
```

```
(%o0) done
```

3 Wzór Simpsona

Ćwiczenie 7.

Stosujemy złożony wzór Simpsona (str. 12). Korzystając ze wzoru na błąd metody (str. 12) obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy $a=1$, $b=2$.

```
(%i2) a:1;
```

```
b:2;
```

```
(a) 1
```

```
(b) 2
```

Definiujemy funkcję i obliczmy jej czwartą pochodną.

```
(%i3) f(x):=%e^(-x^2);
```

```
(%o3) f(x):=%e-x2
```

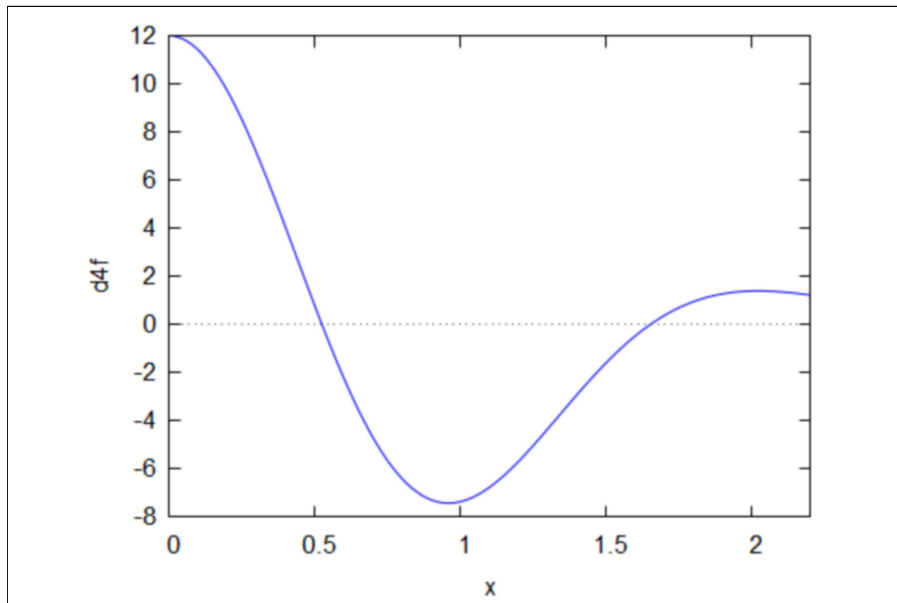
```
(%i4) d4f(x):="(diff(f(x),x,4));
```

```
(%o4) d4f(x):=16 x4 %e-x2-48 x2 %e-x2+12 %e-x2
```

Rysujemy wykres czwartej pochodnej, aby dobrać ksi.

(%i5) `wxplot2d([d4f], [x,0,2.2])$`

(%t5)

Widaje się, że czwarta pochodna przyjmuje największą wartość w $x=2$. Sprawdzamy to

(%i6) `solve(diff(d4f(x),x)=0);`

(%o6) $\left[x = -\frac{\sqrt{\sqrt{10}+5}}{\sqrt{2}}, x = \frac{\sqrt{\sqrt{10}+5}}{\sqrt{2}}, x = -\frac{\sqrt{5-\sqrt{10}}}{\sqrt{2}}, x = \frac{\sqrt{5-\sqrt{10}}}{\sqrt{2}}, x = 0 \right]$

Jednak nie jest to 2. Zobaczmy przybliżenia.

(%i7) `%,numer;`

(%o7) $\left[x = -2.020182870456086, x = 2.020182870456086, x = -0.9585724646138183, x = 0.9585724646138183, x = 0 \right]$

Przyjmujemy $ksi=2$, bo wyliczone maksimum jest poza naszym przedziałem. Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

(%i8) `abs(-1/(2880·n^4)·(b-a)^5·d4f(2));`

(%o8) $\frac{19 \cdot e^{-4}}{720 n^4}$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10^{-6} . Musimy zatem rozwiązać nierówność.

```
(%i9) abs(-1/(2880·n^4)·(b-a)^5·d4f(2))<10^(-6);
```

```
(%o9)  $\frac{19 \cdot e^{-4}}{720 n^4} < \frac{1}{1000000}$ 
```

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

```
(%i10) solve(abs(-1/(2880·n^4)·(b-a)^5·d4f(2))=10^(-6));
```

```
(%o10) [n =  $\frac{5\sqrt{2} \cdot 95^{1/4} \cdot e^{-1}}{\sqrt{3}}$ , n = - $\frac{5\sqrt{2} \cdot 95^{1/4} \cdot e^{-1}}{\sqrt{3}}$ , n = - $\frac{5\sqrt{2} \cdot 95^{1/4} \cdot e^{-1}}{\sqrt{3}}$ , n =  $\frac{5\sqrt{2} \cdot 95^{1/4} \cdot e^{-1}}{\sqrt{3}}$ ]
```

```
(%i11) %,numer;
```

```
(%o11) [n = 4.688790130555601, n = -4.688790130555601, n = -4.688790130555601, n = 4.688790130555601]
```

Dodatknie i rzeczywiste rozwiązanie tego równania jest następujące:
n=4.688790130555601. Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od
wyliczonej, tzn.

```
(%i12) n:5;
```

```
(n) 5
```

Daje to krok

```
(%i13) h:(b-a)/(2·n);
```

```
(h)  $\frac{1}{10}$ 
```

Obliczamy całkę stosując wzór Simpsona.

```
(%i14) I:h/3·(f(a)+4·sum(f(a+(2·k-1)·h),k,1,n)+2·sum(f(a+2·k·h),k,1,n-1)+f(b)),numer;
```

```
(I) 0.135256035340046
```

```
(%i1) kill(all);
```

```
(%o0) done
```

Ćwiczenie 8.

Stosujemy złożony wzór Simpsona i korzystając ze wzoru na błąd metody obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy a=0, b=%pi.

```
(%i2) a:0;
      b:%pi;
```

```
(a) 0
```

```
(b) pi
```

Definiujemy funkcję i obliczymy jej czwartą pochodną.

```
(%i3) f(x):=%e^(-x)*sin(4*x);
```

```
(%o3) f(x):=%e^-x sin(4 x)
```

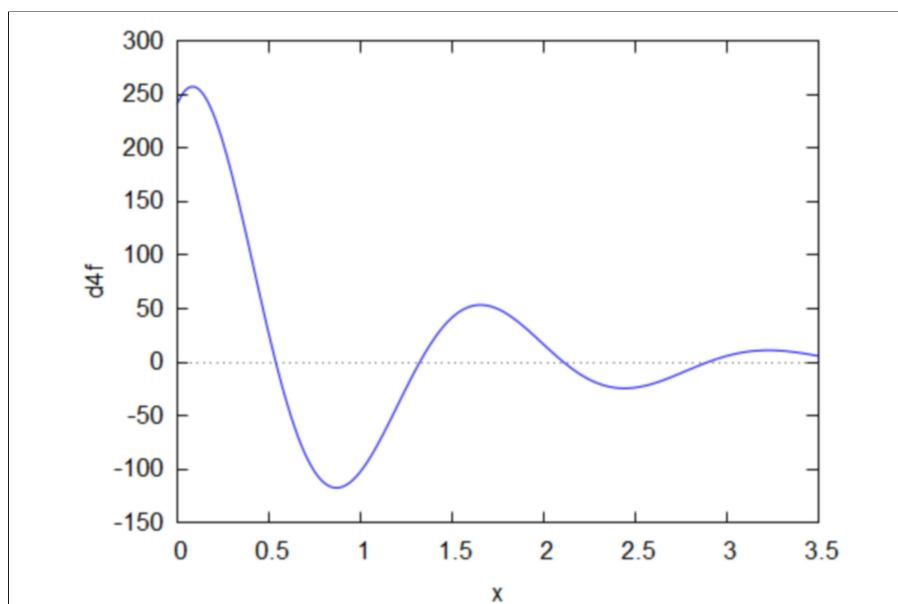
```
(%i4) d4f(x):="(diff(f(x),x,4));
```

```
(%o4) d4f(x):=161 %e^-x sin(4 x)+240 %e^-x cos(4 x)
```

Rysujemy wykres czwartej pochodnej, aby dobrać ksi.

```
(%i5) wxplot2d([d4f], [x,0,3.5])$
```

```
(%t5)
```


Największą wartość bezwzględną czwarta pochodna na danym przedziale, osiąga w pierwszym swoim maksimum lokalnym. Wyliczamy to maksimum.

```
(%i6) solve(diff(d4f(x),x)=0);
```

```
(%o6) [sin(4 x) = 404 cos(4 x) / 1121]
```

Musimy wyznaczyć przybliżenie rozwiązania. Wiemy, że jest w przedziale $[0, 0.5]$.

```
(%i8) s:find_root(diff(d4f(x),x),x,0,0.5);
```

```
(s) 0.08647575279014397
```

Przyjmujemy $\text{ksi} = s$. Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

(%i9) $\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(s));$

(%o9) $\frac{0.08928632407218302 \pi^5}{n^4}$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10^{-7} . Musimy zatem rozwiązać nierówność.

(%i10) $\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(s)) < 10^{-7};$

(%o10) $\frac{0.08928632407218302 \pi^5}{n^4} < \frac{1}{10000000}$

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

(%i11) $\text{solve}(\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(s)) = 10^{-7});$

rat: replaced 0.08928632407218302 by 16475121/184520095 = 0.08928632407218304

(%o11) $[n = \frac{2\sqrt{3} 5^{3/2} 14644552^{1/4} \pi^{5/4} \%i}{36904019^{1/4}}, n = -\frac{2\sqrt{3} 5^{3/2} 14644552^{1/4} \pi^{5/4}}{36904019^{1/4}}, n = -\frac{2\sqrt{3} 5^{3/2} 14644552^{1/4} \pi^{5/4} \%i}{36904019^{1/4}}, n = \frac{2\sqrt{3} 5^{3/2} 14644552^{1/4} \pi^{5/4}}{36904019^{1/4}}]$

(%i12) $\%, \text{numer};$

(%o12) $[n = 128.5682038608714 \%i, n = -128.5682038608714, n = -128.5682038608714 \%i, n = 128.5682038608714]$

Dodatnie i rzeczywiste rozwiązanie tego równania jest następujące:
 $n = 128.5682038608714$. Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od wyliczonej, tzn.

(%i13) $n:129;$

(n) 129

Daje to krok

(%i14) $h:(b-a)/(2 \cdot n);$

(h) $\frac{\pi}{258}$

Bierzemy wartość przybliżoną kroku h :

(%i15) $h:(b-a)/(2 \cdot n), \text{numer};$

(h) 0.01217671571158834

Obliczamy całkę stosując wzór Simpsona.

```
(%i16) I:h/3*(f(a)+4*sum(f(a+(2*k-1)*h),k,1,n)+2*sum(f(a+2*k*h),k,1,n-1)+f(b)),numer;
```

```
(I) 0.2251261429566255
```

```
(%i19) kill(all);
```

```
(%o0) done
```

Ćwiczenie 9.

Stosujemy złożony wzór Simpsona (str. 12). Korzystając ze wzoru na błąd metody (str. 12) obliczamy ile potrzebujemy węzłów do osiągnięcia zadanej dokładności.

Mamy $a=0$, $b=1$.

```
(%i2) a:0;
```

```
b:1;
```

```
(a) 0
```

```
(b) 1
```

Definiujemy funkcję i obliczmy jej czwartą pochodną.

```
(%i3) f(x):=%e^(x);
```

```
(%o3) f(x):=%e^x
```

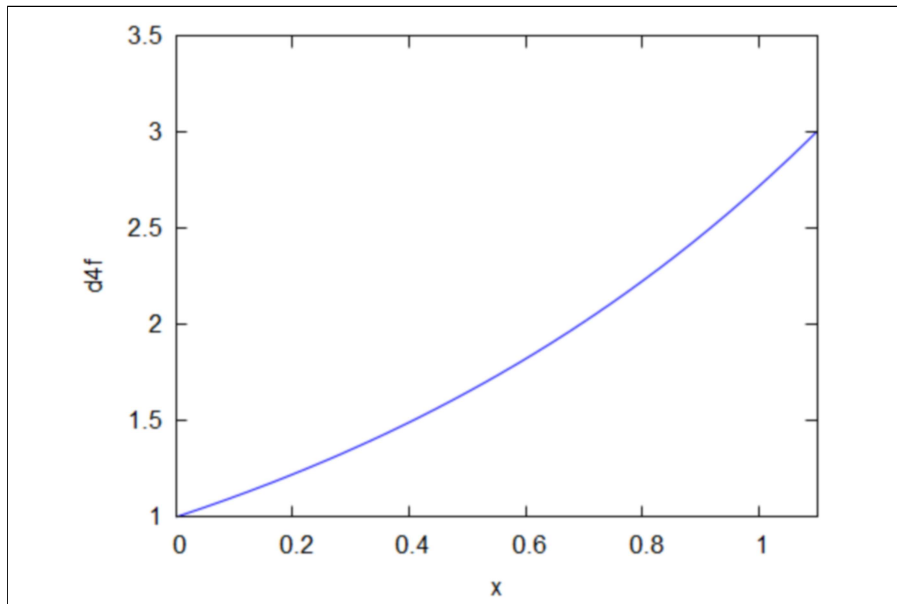
```
(%i4) d4f(x):="(diff(f(x),x,4));
```

```
(%o4) d4f(x):=%e^x
```

Rysujemy wykres czwartej pochodnej, aby dobrać ksi.

(%i5) wxplot2d([d4f], [x,0,1.1])\$

(%t5)

Widaje się, że czwarta pochodna przyjmuje największą wartość w $x=1$.

Przyjmujemy $\text{ksi}=1$. Zatem błąd bezwzględny nie przekracza

(%i6) $\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(1));$

(%o6) $\frac{e}{2880 n^4}$

Chcemy, żeby błąd nie przekraczał 10^{-8} . Musimy zatem rozwiązać nierówność.

(%i7) $\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(1)) < 10^{-8};$

(%o7) $\frac{e}{2880 n^4} < \frac{1}{100000000}$

Pomocniczo rozwiążmy równanie.

(%i8) $\text{solve}(\text{abs}(-1/(2880 \cdot n^4) \cdot (b-a)^5 \cdot d4f(1)) = 10^{-8});$

(%o8) $\left[n = \frac{5\sqrt{2} 125^{1/4} e^{1/4}}{\sqrt{3}}, n = -\frac{5\sqrt{2} 125^{1/4} e^{1/4}}{\sqrt{3}}, n = \frac{5\sqrt{2} 125^{1/4} e^{1/4}}{\sqrt{3}}, n = -\frac{5\sqrt{2} 125^{1/4} e^{1/4}}{\sqrt{3}} \right]$

(%i9) $\%, \text{numer};$

(%o9) $\left[n = 17.52772289173953, n = -17.52772289173953, n = 17.52772289173953, n = -17.52772289173953 \right]$

Dodatnie i rzeczywiste rozwiązanie tego równania jest następujące:
 $n=17.52772289173953$. Przyjmujemy za n pierwszą liczbę naturalną większą od
wyliczonej, tzn.

(%i10) $n:18;$

(n) 18

Daje to krok

(%i11) $h:(b-a)/(2 \cdot n);$

(h) $\frac{1}{36}$

Obliczamy całkę stosując wzór Simpsona.

(%i12) $I:h/3 \cdot (f(a)+4 \cdot \text{sum}(f(a+(2 \cdot k-1) \cdot h),k,1,n)+2 \cdot \text{sum}(f(a+2 \cdot k \cdot h),k,1,n-1)+f(b)),\text{numer};$

(I) 1.718281834141971

→ $\text{kill}(\text{all});$